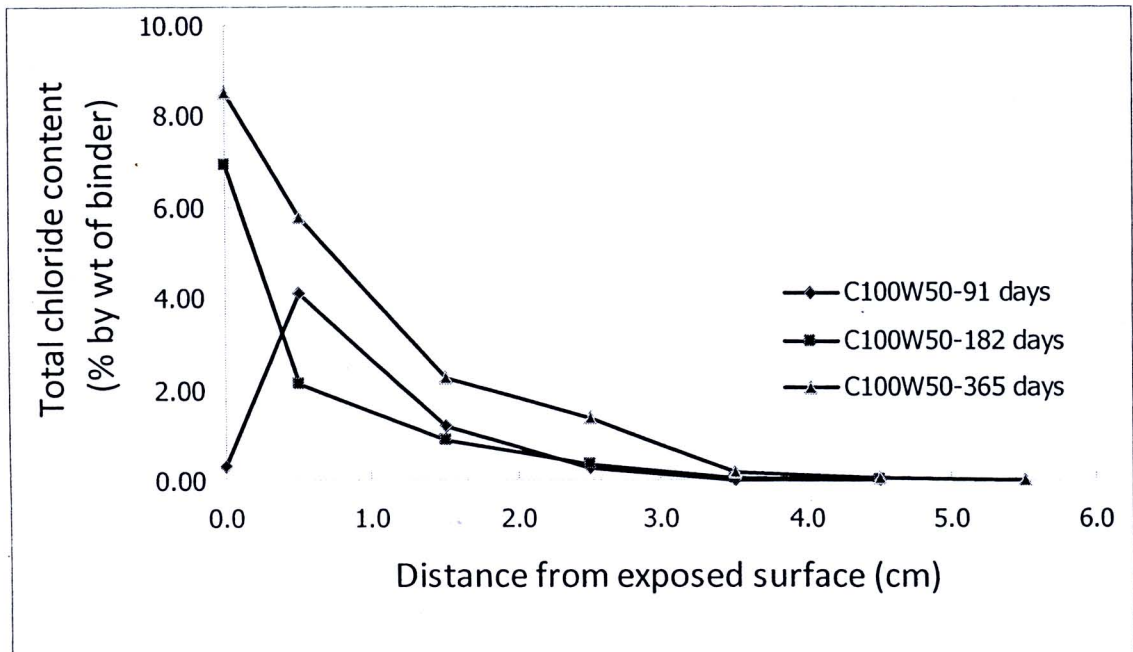

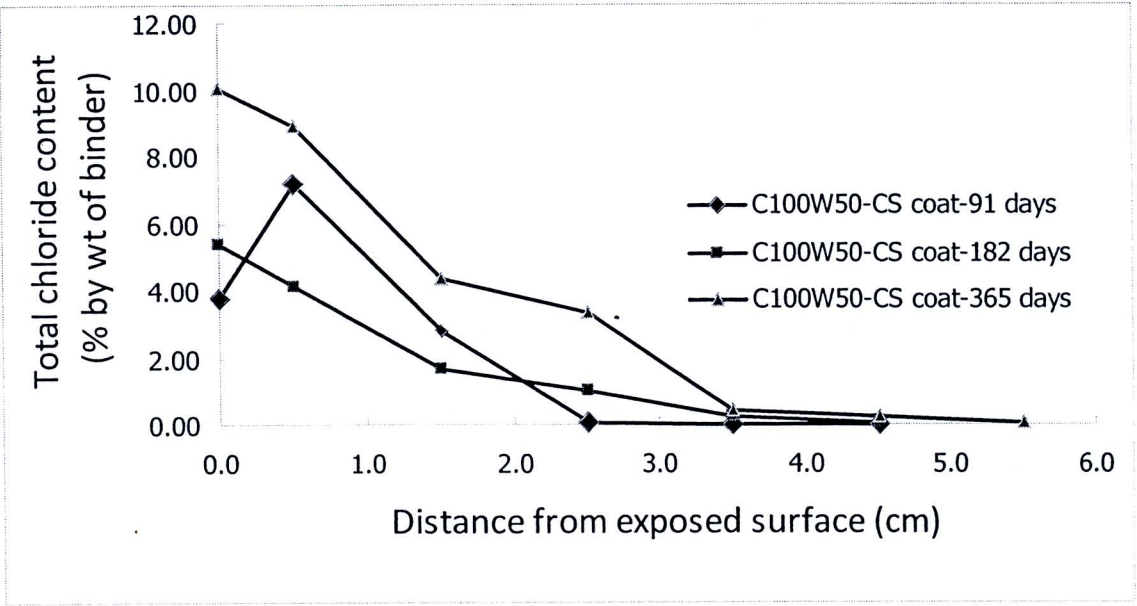
บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

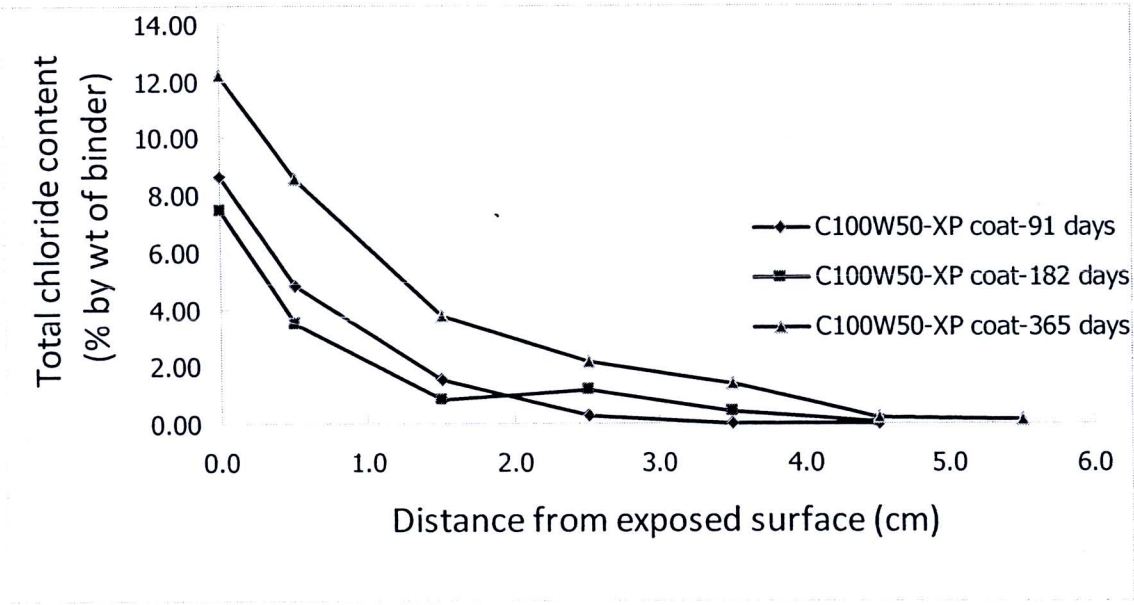
4.1 การแทรกซึมคลอไรด์ของคอนกรีตที่ซ่อมแซมด้วยวัสดุเคลือบผิว

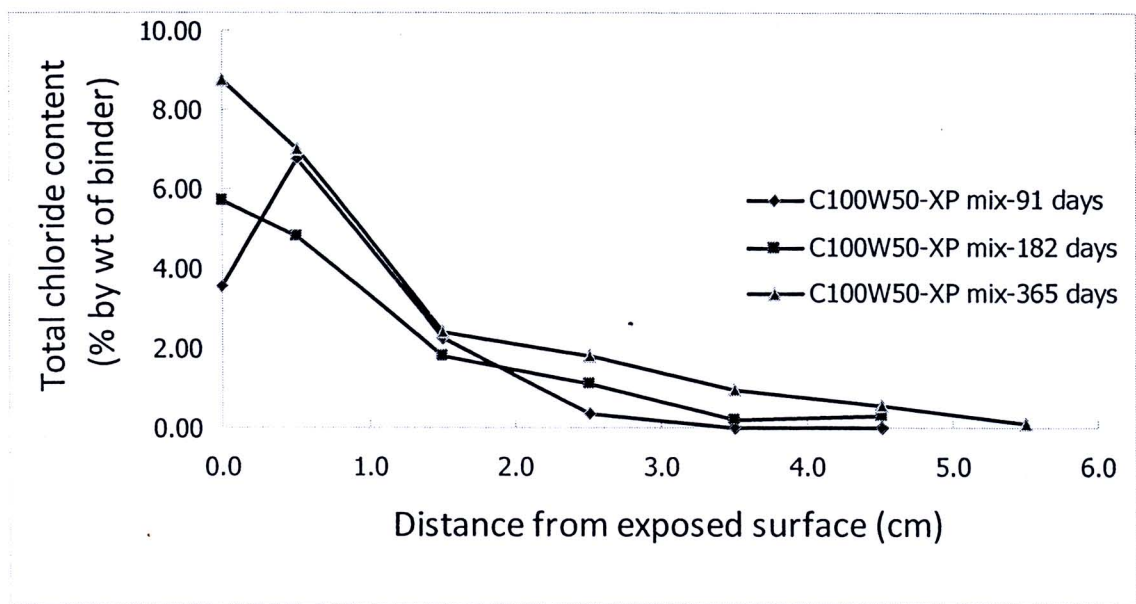
รูปที่ 4.1 การแทรกซึมคลอไรด์ของคอนกรีตที่ใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เป็นวัสดุประสานหลัก ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.50

รูปที่ 4.2 การแทรกซึมคลอไรด์ของคอนกรีตที่ใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เป็นวัสดุประสานหลัก และใช้ Crystal seal (CS) เคลือบผิวหน้า ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.50

รูปที่ 4.3 การแทรกซึมคลอไรด์ของคอนกรีตที่ใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เป็นวัสดุประสานหลัก และใช้ Xypex coat (XP coat) เคลือบผิวหน้า ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.50

รูปที่ 4.4 การแทรกซึมคลอไรด์ของคอนกรีตที่ใช้ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภทที่ 1 เป็นวัสดุประสานหลัก และใช้ Xypex mix (XP mix) ผสมในคอนกรีต ที่อัตราส่วนน้ำต่อวัสดุประสาน 0.50

จากรูปที่ 4.1-4.4 พบว่า การแทรกซึมคลอไรด์ของคอนกรีตที่ใช้และไม่ใช้วัสดุซ่อมแซมเคลือบผิว หรือผสมในส่วนผสมคอนกรีต มีค่าสูงขึ้นเมื่อระยะเวลาเผชิญเกลือคลอไรด์นานขึ้นจาก 91 วัน เป็น 182 วัน และ 365 วัน ตามลำดับ เนื่องจากระยะเวลาที่เผชิญคลอไรด์ที่นานขึ้นทำให้กระบวนการแพร่ของคลอไรด์ เกิดขึ้นนานขึ้น และปริมาณการแทรกคลอไรด์ที่ระดับความลึกจากผิวหน้าลึกขึ้นมีปริมาณคลอไรด์น้อยกว่า ที่บริเวณใกล้ผิวหน้าของคอนกรีต

สำหรับการเปรียบเทียบการแทรกซึมคลอไรด์ของคอนกรีตที่ใช้วัสดุซ่อมแซมเคลือบผิวหรือผสมในส่วนผสมคอนกรีต และผลการทดสอบอื่นๆ อยู่ระหว่างการวิเคราะห์และอภิปรายผลอยู่ จะได้นำเสนอในเล่ม รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ต่อไป